

The Spoken Word

by

WILLIAM MARRION BRANHAM

ଏସ୍. ଡାନିଏଲ ସମ୍ପଥ କୁମାର,
ଘର ନଂ- 147, ଥିରୁନିଲାଇ କଲୋନୀ,
ଭିଚୁର (ପୋଷ୍ଟ), ଚେନ୍ନାଇ, ପିନ୍- 6000103

ଭାବବାଦୀ

ଓଁକାର୍ଯ୍ୟମ ନେରକାର୍ଯ୍ୟମ ବ୍ରାହ୍ମାନ୍ଦଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ବାକ୍ୟ

God's Word Came to the Prophet
William Marrion Branham

“ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି”

Jesus Christ is God.

S. DANIEL SAMPATH KUMAR

*No. 147, Thirunilai colony ,
vichoor post , chennai - 600 103*

E-Mail : sdanielsampathkumar@gmail.com

Website : danielendtimebooksministry.org

Phone No : 99419 74213 , 96001 71260

କଥିତ ବାକ୍ୟ ହିଁ ମୂଳ ବୀଜ ଅଟେ

ଉଳି ଅରୁତ କାର୍ଯ୍ୟାଧାନ କରି ପାରନ୍ତି, ତଥାପି ଆପଣ ପ୍ରକାଶନଟି
 ଲଭ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ
 ହୁଏ । ବାକ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ସ୍ଵୟଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ
 ବିନ୍ଦୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵୟଂରୁ ଯାହାକୁ ମସୀହା କହିପାରେ ନାହିଁ ।
 ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଲଭ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଆଉ
 ତା ପରେ, ଏଥିପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକାଶନଟିକୁ
 ଦାନ କରିବେ ଯେ ଯାହା ହିଁ ମସୀହା (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଅଟନ୍ତି — ପରମେଶ୍ଵର-
 ଙ୍କର ଅଭିଶିକ୍ତ ହୋଇଥିବା ମସୀହା ଅଟନ୍ତି ।

—*—

ଭାବବାଦୀ

ଓଁଲିୟନ ମେରିୟନ ବ୍ରାନ୍ହାମ୍‌ଙ୍କ
 ନିକଟକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ବାକ୍ୟ

God's Word Came to the Prophet

William Marrion Branham

“ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି”

Jesus Christ is God.

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶନଟି କହେ : ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର
 ଅଟନ୍ତି । ପୁରାତନ ନିୟମର ଯିହୋବା ହିଁ ନୂତନ ନିୟମର
 ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଯେତେ ବେଳେ କଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରି
 ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ତିନି ଇଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟମାନ ଅଟନ୍ତି । ଆବଶ୍ୟ
 ପରମେଶ୍ଵର ଏକ ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ
 ପ୍ରକାଶନର ଅଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ପୁରାତନ ନିୟମର
 ଯିହୋବା ହିଁ ନୂତନ ନିୟମର ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ଏହାକୁ ଅବଗତ
 ହେବା ନିମନ୍ତେ, ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶନଟିର ଅଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶୟତାନ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରି ଏ ସତ୍ୟତାରୁ ଦୂରେଇ ନେଇଛି । ଆଉ ଏହି ସତ୍ୟତା ଗୁଡ଼ି ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଯିବାର କିଛିକାଳ ଉତ୍ତରରେ, ରେମାନ କ୍ୟାଥୋଲିକ ମଣ୍ଡଳୀଟି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବାର ପ୍ରଥାଟିକୁ ସ୍ଥଗିତ କରିଦେଲ ।

ମୁଁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି ଆଜିକାଲି ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ମିଶ୍ରିତ କଳୁଷିତ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆମର ଅଧୋଗତି ଘଟିଛି ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟକୁ ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକାଶନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶନକୁ ଆଧାର କରି ଗଠିତ ଚିରଶାଶ୍ୱତ ଅନାବିଳ ମଣ୍ଡଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ୟକୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ବୋଲି ଆମେ ଆଶା କରୁ । ତଥାପି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ରୂପେ ବାପ୍ତିସ୍ମର ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରକାଶନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଏପରି ଧରଣର ବାପ୍ତିସ୍ମଟି ସ୍ୱସ୍ତ ରୂପେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତମାନେ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଅବମାନନା କରି ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ଜଣକ ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା ଏପରି ଚିନ୍ତା କରିବା ସମୀଚୀନ କି ? ସେମାନେ ନାମର ମହତ୍ତ୍ୱ ରୁଚିଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ବିନା ବାପ୍ତିସ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ଥିବା କଥା ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ କେଉଁଠି ହେଲେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସାଧାରଣଜ୍ଞାନ କହେ ଯେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣୀର ପୁସ୍ତକଟି ମଣ୍ଡଳୀର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ଆଧାରିତ । ତେଣୁକରି ସେମାନେ ଯଦି ସେପରି (ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ) ବାପ୍ତିସ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତେବେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ବାପ୍ତିସ୍ମର ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପଦ୍ଧା ଅଟେ, ଆପଣମାନେ ପଠି ଏହାକୁ କଠିଣ ବୋଲି ଭବନ୍ତୁ ତେବେ ନିମ୍ନ ଉକ୍ତ ପାଇଁ ଆପଣ କି ଉତ୍ତର ଦେବେ ? ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉଥରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଯେ, ଜଣେ ପିତା - ଜଣେ ପୁତ୍ର - ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସେ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ ଆପଣଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ କେଉଁଠାରୁ ଆଗତ ହେଲ । ଯିହୁଦୀମାନେ ଏହାକୁ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ ଏପରି ଏକମତକୁ 'ନାଲସିଆ ମହାସଭାରେ' ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ଥିଲା । ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମୂର୍ଖି ପୂଜକ କହି ଯେ ଚିରକାଳ କରନ୍ତି ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଲକ୍ଷଣର ବିଷୟରେ ଆମେମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛୁ । ଯିହୁଦୀମାନେ ଠିକ୍ ଏହିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏକରୁ ଚିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଇଛି । ମାତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟର ଦୀପ୍ତିଟି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଏ ଅଛି । ଧ୍ୟାନ କରିବାର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ୍‌କୁ ଫେରି ଆସୁଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଏହି (ପ୍ରକାରର) ସତ୍ୟତାଟି ପ୍ରଘଟ ହୋଇଅଛି **ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଶୀଶୁ ଏକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଯୀଶୁ ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଶୀଶୁ ଉଭୟ ଅଟନ୍ତି ।**

ଯୋହନ ପ୍ରକାଶନଟିକୁ ଲଭ କରିଥିଲେ, ଆଉ ପ୍ରକାଶନଟି ସ୍ୱୟଂ ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି । ସେହି କାରଣରୁ ସ୍ୱୟଂ ଯୀଶୁ ଆପଣାକୁ ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ଆଜି ଅଛି, ଅତିତରେ ଥିଲି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବି । ଆମେନ୍ ।'

ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶନଟି ଯଦି ମିଳିନାହିଁ ତେବେ ଉକ୍ତକୁ ରହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଉପାସ କରନ୍ତୁ । ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶନଟିକୁ ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ କେବଳ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ପ୍ରକାଶନଟି କଦାପି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲଭ କରାଯାଇ ନ ଥାଏ ମାତ୍ର ଏହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପେ ମିଳିଥାଏ । ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଘୋଷି ପକାଇଲ

କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଜଣେ ପିତୃଦାୟୀ ଋତ୍ବୀଙ୍କ ସହିତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲି । ସେ ମୋତେ କହିଥିଲେ ଯେ, “ଆପଣମାନେ ବିଜାତୀୟଗଣ, ଆପଣମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚିନିଭଗ କରି କୌଣସି ପିତୃଦାୟୀକୁ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କଠାରୁ ବେଶୀ ଭୀଷ୍ଟ ।

ମୁଁ କହିଥିଲି, ‘ହେ ଋତ୍ବୀ, ଏହା ସତ୍ୟକଥା ନୁହେଁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚିନିଭଗ କରି ନ ଥାଉ । ଆପଣ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି କି କରନ୍ତି ନି ?

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ,

‘ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଏ ?

‘ଆପଣ ପିଣ୍ଡାକୟ ୯ : ୬ ପଦକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାନ୍ତି ?’ ‘ହଁ’

‘ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଜଣକ କାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରି କହୁଅଛନ୍ତି ?’

‘ମସୀହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହୁଅଛନ୍ତି ।’

ମୁଁ ପଚାରି ଥିଲି — ‘ଏହି ମସୀହଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତରେ ସମ୍ପର୍କ କି ପ୍ରକାର ?

ସେ କହିଥିଲେ, ସେ ସ୍ୱୟଂରୂପେ ପରମେଶ୍ୱର ହେବେ ।

ମୁଁ କହିଥିଲି, “ତାହା ହିଁ ଠିକ୍” — ଆମେନ୍ ।

ଆପଣମାନେ ଜଣକଙ୍କୁ ଚିନି ଭଗରେ ବାଣ୍ଟି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଚିନିଭଗ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ପରିଚିତ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆପଣମାନେ କୌଣସି ଏକ ପିତୃଦାୟୀକୁ ଏପରି ଦୁଃଖୀ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣୀ ନାମକ ପୁସ୍ତକର ୧୯ : ୧-୬ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଏପରି ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି : “ଆପଣ କବିତାରେ ପିତା ସମୟରେ ପାଉଁଳ ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି ଏଠିସ ନଗରକୁ ଆସି କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଦେଖା ପାଇଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ସମୟରେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ପାଇଥିଲ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନା, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେ ଦଉ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ସୁଦ୍ଧା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିନାହୁଁ । ତେଣୁ ସେ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଥିଲ ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଯୋହନଙ୍କ ବାସ୍ତୁସ୍ତରେ । ସେଥିରେ ପାଉଁଳ କହିଲେ, ଯୋହନ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ବାସ୍ତୁସ୍ତରେ ବାସ୍ତୁସ୍ତ ଦେଇ, ତାହାଙ୍କ ପରେ ଯେ ଆସିବେ, ତାହାଙ୍କଠାରେ, ଅର୍ଥାତ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ‘ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହେଲେ’, ଆଉ ପାଉଁଳ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କଲେ ପୁଣି ସେମାନେ ନାନା ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।” ଏହା ସେପରି ଅଟେ । ଏଠିସୟର ଏହି ଉତ୍ତମ ଜନସାଧାରଣ ମସୀହ (ଯୀଶୁ)ଙ୍କର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଥିଲେ । ଯୋହନ ତାଙ୍କୁ (Him) ପୂଜାର କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ପାପରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନର ବାସ୍ତୁସ୍ତରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ଆଉ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହି ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବାର ସମୟ ଥିଲା ଆଉ ସକଳ ପାପରୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତର ନିମନ୍ତେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହେବାର ଅବସରଟି ରହିଥିଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଲଭ କରିବାର ସମୟଟି ଏହା ଥିଲା । ଆଉ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପାଉଁଳ

ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତ ଥୋଇଥିଲେ ଆଉ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ ।

ଆଃ ! ଏଠିସର ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ଜନସାଧାରଣ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲେ ଆଉ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାର ଅଧିକାରକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଦୁରଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ଆଗତ ମସୀହଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଆଉ ଏତେ ଦୂରକୁ ଯାତ୍ରା କରି ଆସିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅମେ ଦେଖୁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତଥାପି ସେମାନେ ସେ ଅବସରଟିକୁ ହରାଇ ବସିଥିଲେ ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ ଆସି ପୁନଶ୍ଚ ଉଲ୍ଲିସାଇ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରି ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ ରହିଯାଇ ଥିଲା ।

ଆପଣମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଯଦି ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ଯାନ୍ତି ଅନ୍ତତଃ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣାର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ତିଦେବେ । ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟଟି ଅଟେ । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣୀ ୧୯ : ୬ ପଦରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟଟିର ଉପରେ ଗାଠ କରୁଅଛୁ ତାହାରି ସଫଳୀକରଣର ବିଷୟଟିକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେରିତ ୨ : ୩୮ ପଦରେ ଲଭ କରିଥାଉ, “ଆପଣମାନେ ମନ ପରିଚର୍ଚ୍ଚନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପ କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉନ୍ତୁ, ତାହା ହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” ଦେଖନ୍ତୁ, ପିତର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାଉଲ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ । ଆଉ ଯାତ୍ରା କୁହାଯାଇ ଥିଲା ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଯେକୌଣସି ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେହି ସର୍ବଶେଷ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ବାପ୍ତିସ୍ତ ନ ହେବା

ମୁଁ କହିଥିଲି, “ନା, ସେପରି ନୁହେଁ ।”
ସେ କହିଥିଲେ, “କ୍ଷମା କରିବେ ତେବେ କିପରି ?”
ତାପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ରୁଖାଇଲି,
‘ଆପଣ ମୋତେ ଦେଖୁଛନ୍ତୁ କି ?’
ସେ କହିଥିଲେ, ‘ଆଜ୍ଞା, ହଁ ।’
ମୁଁ ପଚାରି ଥିଲି,
‘ଆପଣ ମୋହର ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତୁ କି ?’
ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, “ନା, ନୁହେଁ” ।

ମୁଁ କହିଥିଲି ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ‘ଏକତ୍ୱ’ ବକ୍ତବ୍ୟଟି ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଅଟେ, କାରଣ ସେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ‘ଯେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି ।’

ଉପରୋକ୍ତ କହିଥିଲେ ଯେ, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଦୀପ୍ତି ହେବ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଏପରି ଲେଖିଅଛି :—

“ହେଉ ଦୀପ୍ତିମନ୍ତ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ,
ଘଟୁ ମହାମହିମର ଆବିଷ୍କାର ।
ଆଜିର ଆଲୋକ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଗୋଟି,
ଯୀଶୁଙ୍କର ନାମେ ଅଛି ସେଇଟି ।
ଅନୁପାପ କରି ପିଲା ରୁଦ୍ଧାଏ,
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଲଭ ସଭିଏଁ ।
ଦୀପ୍ତିଟିକୁ ଦେଖ ଏ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ,
ପ୍ରଭୁ ଓ ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି ଜଣେ ।”

ଶରୀରଧାରୀ ହୋଇ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଦ୍ୱିଜଶୂରବାଦ ପରି ନୁହେଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ତିନୋଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଧରଣର ସ୍ତ୍ରୀତରେ ଅଥବା ଉପାଧି-ଗୁଡ଼ିକରେ ପରିଚିତ ଥାଇ ଆସିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ପଂକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆଉଥରେ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତୁ ଦେଖିବେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ 'ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ' ଉଭୟ ପଦରେ ନିପୁକ୍ତ କରାଯାଇଅଛି । ଯେ ପ୍ରଭୁ (ପିତା) ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ (ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା) ଅଟନ୍ତି ଆଉ ସେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଉଭୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଏଥିରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶନଟି ଯଦି ସ୍ପଷ୍ଟ ନ ହେଲ ତେବେ ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି, ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ କେହି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି — ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।

ଏକଦା ଫିଲିପ ପୀଶୁଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ।' ପୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, 'ଏତେକାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋତେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ ? ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛୁ ? ଯେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ ।' ଏହି ବିଷୟଟିକୁ ତିନେ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳ କହିଥିଲି ସେ ମୋତେ ପଚାରି ଥିଲେ :—

“ଟିକେ ରୁହନ୍ତୁ, ମହାଶୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ !
ଆପଣ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଏକ ଅଟନ୍ତି କି ?”

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁକିଛି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି ସ୍ୱରରେ ପାଳନ କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ । ଭାଲତୀୟ ୧ : ୮ ପଦ ଅନୁସାରେ, 'କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକାଳର ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତର କରିଥିଲୁ', ଆମ୍ଭେମାନେ କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗତୁଟ ହେଲେ ପଦି କେହି ତଦ୍ୱତ୍ତମ ଅନ୍ୟ ପୁସ୍ତକାଳର ପ୍ରସ୍ତର କରେ, ତେବେ ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ।”

ବର୍ତ୍ତମାନ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ 'ଏକ ମତବାଦୀ (Oneness) ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମପୂର୍ଣ୍ଣ ବାସ୍ତବିତ୍ୱକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଆପଣ-ମାନେ ନୁତନ ଜନ୍ମର ନିମନ୍ତେ ମଗ୍ନିକରଣର ବାସ୍ତବିତ୍ୱକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ଯତେ ଯେପରି ପାଣିରେ ମଗ୍ନିକୃତ ହୋଇଯିବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନୁତନ ଜନ୍ମ ମିଳିଯିବ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଜଳ ଦ୍ୱାରା ନୁତନ ଜନ୍ମଲାଭ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ଏହା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସେହି ପ୍ରେରିତଗଣ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, 'ଆପଣମାନେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପ ଶମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତବିତ୍ୱ ହେଉଛି', ଆଉ ସେମାନେ ଆଦୌ କହି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ନୁତନ ଜନ୍ମ ମିଳିଯିବ । ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ଜଳରେ ମଗ୍ନିକରଣ ହେବାର ଅର୍ଥ, "ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ (ଶୁଚି) ବିବେକ ଲାଭ କରିବା ।" କେବଳ ମାତ୍ର ସେତିକି । ୧ମ ପିତର ୩ : ୨୧ ପଦର ଅନୁସାରେ, 'ସେଥିର ପ୍ରତିରୂପ ବାସ୍ତବିତ୍ୱ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରର ମଳିନତା ଦୂରୀକରଣ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଶୁଚି ବିବେକ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରୁଅଛି ।' (ତତ୍ପ୍ରାୟ ଶରୀରର ମଳିନତା ଦୂର କରିବା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଶୁଚି ବିବେକ ପାଇବାର ଅର୍ଥ ଅଟେ ।) ମୁଁ ଏପରି ହିଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥାଏ ।

କେହି ଯଦି ଏକ ପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟା ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରି ଉଦ୍ଧାରକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରେ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଠଙ୍କ ନାମ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ

କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତଳରେ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରେ, ତେବେ ମୋ ମତରେ ଆପଣ ନିଜେ ଇତିହାସକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସ୍ୱଳ୍ପତ ସତ୍ୟକୁ ରୁଚି ନିଅନ୍ତୁ । ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ଥିବା ବିଷୟଟି ବାସ୍ତୁସ୍ତୁର ଏକ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଅଟେ । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୧୦୦ରେ ରୋମରେ ଘଟିଥିଲା, ଆଉ ୫ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୫୫ରେ ଟାଇମ ପତ୍ରିକା ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲା ।

“ସହପାଳକ ଆପଣାର ହସ୍ତକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଥିଲେ, ଏବଂ ପର୍ବୁସ୍ତୁ ଡେସିୟସ୍’ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ଦାନର ସ୍ଥାନସ୍ଥିତ ଦ୍ୱାରର ଛିଦ୍ରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । କାଠର ବେପାରୀ ମାର୍କ ଓଲ୍‌କ୍ରା ସେହି ପୋଖରୀରେ ଅଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁଡ଼ କଳ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କରି ପଛେ ପଛେ ପର୍ବୁସ୍ତୁ ପୋଖରୀ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ହସୁଥିଲେ । ସେ ପରାରି ଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟକି ?’ ପର୍ବୁସ୍ତୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ “ହଁ” କହିଥିଲେ । ତତ୍ପରେ ପର୍ବୁସ୍ତୁ କହିଥିଲେ, “ମୋହର ଉଦ୍ଧାର ପାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାର ହିଁ ଅଟେ ଯିଏ କି ପନ୍ଥୟ ଠିଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାର କୁଶରେ ଚଳାଯାଇ ଥିଲେ । ତାଙ୍କରି ସହିତରେ ମୁଁ ମୁଖ୍ୟଭେଗ କରିଅଛି ଆଉ ତାଙ୍କର ସହିତରେ ମୁଁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିପାରେ । ତତ୍ପରେ ପର୍ବୁସ୍ତୁ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଧାରଣୀ ହସ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଧରି ରଖିଅଛି ଆଉ ପରୁଆ ପାଣିରେ ପଡ଼ିଯିବା ବିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣାର ଶରୀରକୁ ଭିଲ ଛାଡ଼ଦେଇ ଅଛନ୍ତୁ, ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ମାର୍କଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର ତାଙ୍କରି କାନରେ ପଡ଼ିଲା, ‘ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରଭୁ ପାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି’, ତତ୍ପରେ ଶୀତଳ କଳ ତାଙ୍କୁ ଆପଣାର ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇ ଥିଲା ।”

ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁର ଏହି ସତ୍ୟଟି ଲୋପ ପାଇ ପାଳ ନ ଥିଲା ଆଉ (ଏହା ନାଇନିନ ମହାସଭାରେ ଲୁପ୍ତ ହୋଇପାଳ

ଥିଲା ଆଉ ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟତଃ ଲୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଥିଲା) ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ଭାବିରେ; ପାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ଏତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଗୁପ୍ତ କରି ରଖିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଶୟତାନ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମାପ୍ତ କରିପାରି ନ ଥିଲା ଆଉ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶନଟି ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିପାରି ନ ଥିଲା । ଶୟତାନ ସେପରି କରି ନ ପାରେ ଯେହେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତୁ ।

ଆଜ୍ଞା, ପରି ଚିନିତଣ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ତେ ତେବେ ତ ବଡ଼ ଖୁସିର ସହିତ ଆପଣମାନେ ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପରି ଚିନି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ କରିପାରି ଆନ୍ତେ, ମାତ୍ର ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶନଟିକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ଅଛି, ତଦନୁସାରେ ଈଶ୍ୱର ଏକ ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କର ନାମ ପାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ କେବଳ ଜଣେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଛି । ସେହି କାରଣରୁ ଦେଖିକଷ୍ଟ ଦିନ ପିତର ସେ ସେପରି କରିଥିଲେ ଆଉ ଠିକ୍ ସେହିପରି ବାସ୍ତୁସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେପରି ଏକ ପ୍ରକାଶନର ସହିତ ତାଙ୍କୁ ସକୋଟ ହୋଇ ରହିବାକୁ ଥିଲା । ଆଉ ସେ ତାହାର ଅନୁରତ ଥିଲେ, ଯାହା କି ଏପରି ଥିଲା, “ଅତଏବ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲକୁଳ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଯେଉଁ ପାଶୁଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ ଜୁଣରେ ବଧ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟ ପଦରେ ପୁଜ କରି ଅଛନ୍ତୁ” । ସେହି କାରଣରୁ ଯୋହଁ ସେ ‘ପ୍ରଭୁ ପାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ’ ଅଟନ୍ତି ।

ପାଶୁ ସ୍ତୁତ୍ୱ ‘ପ୍ରଭୁ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ’ ଉଭୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ସେହି ପିତା, ପୁତ୍ର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯିଏ କି